

§ 11.

Offentlige Myndigheder, der kommer til Kundskab om ikke tinglyste Rettigheder, der erhverves eller besiddes i Strid med denne Lov, skal omgaaende underrette Nævnet herom.

§ 12.

Stk. 1. Overtrædelse af de i denne Lov indeholdte Bestemmelser straffes, for saa vidt højere Straf ikke er forskyldt efter den øvrige Lovgivning, med Bøder, Hæfte eller Fængsel i indtil to Aar. Bøderne tilfalder Statskassen.

Stk. 2. Sagerne behandles som Politisager.

§ 13.

Stk. 1. Loven gør ingen Indskrænkninger i de ved bestaaende Traktater hjemlede Rettigheder.

Stk. 2. Rettigheder, der konfiskeres efter Lov Nr. 000 af 00. 1946 om Konfiskation af tysk og japansk Ejendom, omfattes ikke af denne Lov.

§ 14.

Denne Lov træder i Kraft straks.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Danmarks Riges Grundlov af 5. Juni 1915 optog i § 50, Stk. 2, en ny Bestemmelse: Om Udlændinges Adgang til at blive Ejer af fast Ejendom her i Landet fastsættes Regler ved Lov.

Desuagtet har der indtil nu, skønt Spørgsmaalet flere Gange har været berørt i Rigsdagen, ikke været forelagt Rigsdagen et Forslag, der sigtede mod en Opfyldelse af denne Løfteparagraf.

I Sverige og Norge er en saadan Lovgivning derimod forlængst gennemført.

Den norske Lov er „Lov om erhvervelse av vandfald, bergverk og anden fast eiendom av 14. December 1917“ med senere Ændringer hvorefter alle Udlændinge maa have kongelig Tilladelse for at kunne erhverve fast Ejendom eller Brugsrettighed over saadan i Norge. Selskaber falder ogsaa ind under dette Krav, medmindre Bestyrelsen, der udelukkende maa bestaa af Nordmænd, har sit Sæde i Norge, og mindst $\frac{4}{5}$ af Kapitalen er norsk. En lang Række Detailbestemmelser,

der delvis har kunnet tjene til Vejledning for dette Forslag, uddyber nærmere denne Hovedlinie.

Den svenske Lovgivning — først og fremmest „Lag 30. maj 1916 om vissa inskrænkningar i rätten att förvärva fast egendom eller grunn eller aktier i vissa bolag“ — svarer i de fleste Henseender til den norske, og ogsaa for denne gælder det, at en Række Bestemmelser har kunnet tjene til Vejledning ved dette Forslags Udarbejdelse.

Det maa — ikke mindst efter det sidste Tiaars Erfaringer om Faren ved en fremmed Infiltration over Ejendoms-køb m. v. og i den vanskelige økonomiske Situation, hvori Landet i en lang Aarrække fremover maa anses at befinde sig — derfor anses for betimeligt at søge Grundlovens Løfteparagraf gennemført, hvorfor Forslagsstillerne har følt sig foranlediget til at fremsætte nærværende Forslag til Lov om Erhvervelse af Rettigheder over fast Ejendom.